

הַבָּשָׂר שֶׁל גְּיוֹחָא נְעֻלָּם / עֵיבֵד שְׁלֵמָה אַבְס

יום אחד קנה ג'וחא בשוק שלושה קילוגרמים בשר
כבש, וְהֵבִיאָם הַבֵּיתָה לְאִשְׁתּוֹ. אַחֲרֵי שֶׁהִסְבִּיר לָהּ הֵיטֵב
כִּיצַד לְהַכִּינוֹ לְאַרוּחַת הָעֶרֶב, הֵלֵךְ.

לְקַחָה אִשְׁתּוֹ שֶׁל גְּיוֹחָא אֶת הַבָּשָׂר, תִּיבְלָה אוֹתוֹ הֵיטֵב,
וְשָׂמָה אוֹתוֹ בְּסִיר. הָרִיחַ הַטּוֹב שֶׁל הַבָּשָׂר הָיָה מְעוֹרָר
תִּיאָבוֹן כָּל כָּךְ, עַד שֶׁהָאִשָּׁה לֹא הִתְאַפְּקָה וְהִזְמִינָה אֶת
אָחִיהָ, וְהַשְּׁנִיִּים זָלְלוּ אֶת הַבָּשָׂר, עַד שֶׁלֹּא נוֹתַר מִמֶּנּוּ
דָּבָר.

כַּאֲשֶׁר שָׁב גְּיוֹחָא הַבֵּיתָה, בִּיקַשׁ מִיָּד לְאָכּוֹל אֶת הַבָּשָׂר.
"אָבוֹי!" יִלְלָה הָאִשָּׁה, "בְּזִמַּן שֶׁתְּלִיתִי כְּבִיסָה, בָּא
הֶחְתּוּל וְאָכַל אֶת כָּל הַבָּשָׂר, וְעַכְשָׁיו אֵין לִי מָה לָתֵת לָךְ
לְאַרוּחַת הָעֶרֶב!"

לְקַח גְּיוֹחָא אֶת הֶחְתּוּל, וְהִנִּיחוֹ עַל הַמְּאֲזֵנִים.
הַמְּאֲזֵנִים הָרְאוּ שְׁלוֹשָׁה קִילּוֹגְרָמִים בְּדִיוֹק. "אִם זֶה
הַבָּשָׂר", אָמַר גְּיוֹחָא, "אִזְ אֵיפֹה הֶחְתּוּל? וְאִם זֶה
הֶחְתּוּל, בְּשֵׁם שָׁמַיִם, אֲמַרִי נָא לִי, הֵיכָן הַבָּשָׂר?"